

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 16-09-2016
Enhed: Primær Sundhed, Ældrepolitik og Jura
Sagsbeh.: DEPSPO
Sagsnr.: 1608073
Dok. nr.: 165527

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 19. august 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 841 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Flemming Møller Mortensen (S).

Spørgsmål nr. 841:

”Vil ministeren redegøre for, hvordan reglerne er for godkendelse af udenlandske lægers autorisation i Danmark? Hvilke forskelle er der på, om en udenlandsk læge er fra et andet EU-land eller ej, og hvilke værktøjer og forpligtelser har hhv. regionerne og Styrelsen for Patientsikkerhed til at sørge for, at en udenlandsk læge lever op til danske standarder, inden lægen ansættes på et dansk hospital?”

Svar:

Helt indledningsvist vil jeg gerne understrege, at regionerne som arbejdsgivere skal sikre sig, at de læger, som de ansætter, har de fornødne kompetencer.

Jeg har til brug for besvarelsen anmodet Styrelsen for Patientsikkerhed om bidrag. Styrelsen for Patientsikkerhed har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Vurdering af ansøgninger om autorisation fra læger uddannet i udlandet foretages i henhold til forskellige regelsæt primært i forhold til statsborgerskab samt, hvilket land, ansøger er uddannet i:

- Læger uddannet i EU, jf. Direktiv 2005/36/EF / Bekendtgørelse om EU- og EØS-statsborgeres adgang til udøvelse af virksomhed som autoriseret sundhedsperson
- Læger uddannet (autoriseret) i de nordiske lande, jf. Bekendtgørelse af overenskomst af 14. juni 1993 med Finland, Island, Norge og Sverige om fælles nordisk arbejdsmarked for visse personalegrupper inden for sundheds- væsenet og veterinærvæsenet
- Læger uddannet i lande udenfor EU og Norden (3. lande), jf. Bekendtgørelse nr. 1372 af 09/12/2010 om autorisation af læger, der er statsborgere i og/eller uddannet i lande udenfor EU/EØS med senere ændringer

EU-statsborgere uddannet i EU medlemslande (EU læger)

Ifølge EU direktivet er der tre principper for anerkendelse af EU lægers uddannelser:

1. Princippet om automatisk anerkendelse
2. Princippet om anerkendelse i henhold til erhvervede rettigheder
3. Princippet om anerkendelse i henhold til generelle bestemmelser

Automatisk anerkendelse

En læge, der er statsborger i og har gennemført uddannelse i et EU medlemsland, der er i overensstemmelse med de krav til uddannelse, der fremgår af direktivet, har ret til helt automatisk at få anerkendt deres uddannelse i Danmark. Det betyder, at en læge, der har gennemført en lægeuddannelse, der omfatter fem års studier samt mindst 5500 timers teoretisk og praktisk undervisning har ret til anerkendelse og dermed dansk autorisation og tilladelse til selvstændigt virke som læge. Ligeledes har en læge, der herefter har gennemført en speciallægeuddannelse, der omfatter teoretisk og praktisk undervisning samt opfylder den minimumsvarighed, der fremgår af direktivet for hvert enkelt speciale, ret til automatisk anerkendelse af den speciallægeuddannelse, der er gennemført i andet EU land.

Det betyder, at Styrelsen for Patientsikkerhed ikke har mulighed for at stille krav om prøve eller prøvetid og ikke har mulighed for at foretage en nærmere vurdering af f.eks. uddannelsens indhold. Styrelsen for Patientsikkerhed kan dermed ikke foretage en nærmere vurdering af, om sundhedspersonen har de samme faglige kvalifikationer, som en dansk uddannet læge forventes at have.

Anerkendelse efter princippet om erhvervede rettigheder

I tilfælde af, at en læge ikke opfylder de krav til uddannelse, der giver ret til automatisk anerkendelse, har lægen ret til automatisk at få anerkendt sin uddannelse, hvis ansøgningen suppleres med en erklæring, hvor det fremgår, at lægen i løbet af de sidste fem år faktisk og retmæssigt har udøvet virksomhed som læge/speciallæge i mindst tre på hinanden følgende år i pågældende medlemsland.

Det betyder, at Styrelsen for Patientsikkerhed ikke har mulighed for at foretage en nærmere vurdering af f.eks. uddannelsens indhold, selvom uddannelsen ikke opfylder de krav, der er til f.eks. varighed og indhold og dermed heller ikke give afslag på ansøgningen. Ligeledes er der ikke mulighed for at stille krav om prøve eller prøvetid.

Anerkendelse efter princippet om generelle bestemmelser

I tilfælde, hvor en læge af særlige årsager ikke opfylder ovenstående krav, kan der foretages en vurdering af, om der er væsentlige forskelle mellem ansøgers uddannelse og den danske uddannelse. Hvis der konstateres væsentlige mangler og disse ikke er udlignet ved erhvervs erfaring, kan styrelsen stille krav om udligningsforanstaltninger i form af prøve eller prøvetid.

Nordiske (EU) statsborgere uddannet i nordiske (EU) lande (nordiske læger)

En læge, der er statsborger i et af de nordiske lande og som har modtaget autorisation og speciallægeanerkendelse i et af de nordiske lande har ret til samme autorisation og speciallægeanerkendelse i Danmark, uanset i hvilket land lægen er uddannet.

Det betyder, at en læge, der er (blevet) statsborger i f.eks. Sverige og uddannet i Pakistan har ret til dansk autorisation og speciallægeanerkendelse, hvis han har modtaget dette i et af de nordiske lande.

Statsborgere og læger uddannet i lande uden for EU/Norden (tredje-landslæger)

Læger, der ikke er EU statsborgere og som har gennemført uddannelse i lande, der ikke er medlem af EU, skal have vurderet deres uddannelse som værende "egnet til afprøvning" og efterfølgende gennemføre i nævnte rækkefølge:

- Sprogprøve
- Skriftlig og mundtlig medicinske fagprøver samt 3 dages kursus i dansk sundhedslovgivning
- 12 (evt.6) måneders evalueringsansættelse

Efter at have gennemført ovenstående betingelser kan lægen søge om at modtage dansk autorisation og tilladelse til selvstændigt virke som læge. Omvendt, hvis lægen f.eks. ikke kan bestå de faglige prøver eller i sin evalueringsansættelse vurderes til ikke at have nødvendige faglige kompetencer, vil Styrelsen for Patientsikkerhed have mulighed for at give afslag på dansk autorisation.

Forskelle

Forskellen på godkendelse af EU/ nordiske læger og 3. landslæger er derfor, at styrelsen for så vidt angår 3. landslæger har mulighed for at vurdere uddannelsers indhold og varighed og efterfølgende teste, om hver enkelt læge er i besiddelse af de sproglige/kommunikative og faglige/kliniske kompetencer, der er nødvendige for at fungere i det danske sundhedsvæsen, hvorimod styrelsen som udgangspunkt er forpligtet til helt automatisk at godkende EU lægers beviser for uddannelse og nordiske lægers autorisation og speciallægeanerkendelse.

På nuværende tidspunkt er der for EU/nordiske læger ikke nogen forudgående kontrol af sproglige færdigheder inden, der udstedes autorisation. Med det reviderede anerkendelsesdirektiv, der trådte i kraft den 18. januar 2016 er dette dog blevet muligt. Hvis denne mulighed skal udnyttes kræver det dog, at den nuværende implementeringsbekendtgørelse ændres.

Styrelsen sikrer sig - inden udstedelse af autorisation - for alle læger uanset oprindelsesland, at pågældende læge ikke har fået frataget sin ret til at fungere som læge i det land, hvor lægen sidst har arbejdet som læge. Både ved at modtage dokumentation for dette direkte fra de kompetente sundhedsmyndigheder i pågældende land, men også for EU og nordiske lægers vedkommende ved at slå lægen op i det ny-etablerede EU advarselsystem (IMI – alert), hvor samtlige EU medlemslande er forpligtede til senest tre dage efter dato for afgørelse at meddele øvrige EU lande om tilfælde, hvor en læge er blevet begrænset i eller er blevet forbudt at udøve virksomhed som læge.

Værktøjer og forpligtelser til sikring af at lægen lever op til danske standarder:

Der henvises til Styrelsen for Patientsikkerheds pjeces "Ansættelse af sundhedsfagligt personale – Gode Råd og Præciseringer", hvor arbejdsgivers ansvar ved ansættelse af sundhedsfagligt personale – herunder læger - beskrives. I pjecen er der en kort beskrivelse af de regelsæt, der er gældende for, at udenlandsk uddannede sundhedspersoner, herunder læger, kan modtage autorisation. Samtidig fremgår det, at arbejdsgiver altid bør sikre sig, at den person (læge), der ansættes, har de faglige kvalifikationer, der kræves for at kunne bestride pågældende stilling, har tilstrækkelige sproglige færdigheder og kommunikationsevner i forhold til opgavevaretagelsen og samlet set må anses som værende egnet til stillingen. Derudover opfordres ansættelsesstedet til at tage referencer på ansøger, så det sikres, at der ikke i tidligere ansættelser har været problemer.

Efter udstedelse af dansk autorisation er lægen omfattet af Autorisationslovens tilsynsbestemmelser og arbejdsgiver har ansvar for at have gode rutiner ved ansættelser, så de får udvalgt og ansat de bedst kvalificerede fagpersoner, ligesom de skal sikre sig, at personalet er bekendt med lovgivning indenfor sundhedsområdet".

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Simone Poulsen